

Prawidłowe oznakowanie produktów żywnościowych zgodne z wymaganiami prawa żywnościowego jest nieodzownym elementem zapewnienia bezpieczeństwa żywności wprowadzanej na rynek. Jest to zatem warunek niezbędny do funkcjonowania każdej firmy żywnościowej. Błędy popełnione przez przedsiębiorcę w tym zakresie mają zazwyczaj fatalne skutki dla reputacji firmy i produktów. Mogą bowiem skutkować zarówno posądzeniem o fałszowanie żywności, jak i w skrajnych przypadkach o wprowadzanie do obrotu żywności niebezpiecznej. Kary z tytułu powyższych wykroczeń są bardzo dotkliwe. Oprócz utraty zaufania konsumentów, przedsiębiorca musi liczyć się z karami finansowymi sięgającymi do 10% rocznego obrotu firmy, a w skrajnych przypadkach nawet karą pozbawienia wolności do lat trzech.

Powyższe uwarunkowania powodują, że prawidłowe znakowanie żywności powinno leżeć w głównym obszarze zainteresowań każdej firmy żywnościowej. Niestety, przepisy regulujące znakowanie żywności należą do jednych z najbardziej skomplikowanych i trudnych w codziennym użytku. Wymagania odnoszące się do konieczności zamieszczenia różnych informacji na opakowaniach produktów pojawiają się w licznych aktach prawnych.

W ciągu ostatnich kilku lat na rynku produktów żywnościowych możemy zaobserwować szybko zachodzące zmiany w zakresie wymagań konsumentów. Wzrastająca świadomość w zakresie racjonalnego sposobu odżywiania i zdrowej, prawidłowo zbilansowanej diety, wiąże się nierozdzielnie z potrzebą zapewnienia konsumentom dostępu do obiektywnych informacji dotyczących zarówno jakości produktu, jak i jego przeznaczenia czy zastosowania. Dostarczenie konsumentom podstawowych informacji na temat żywności nie tylko umożliwia im podejmowanie świadomych decyzji zakupowych, ale także zapewnia właściwe postępowanie z produktem po dokonaniu zakupu i jego użytkowanie. Aby w pełni dopasować przepisy prawa do tych rosnących oczekiwań konsumentów, Parlament Europejski i Rada UE przyjęły nowe rozporządzenie w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności. Rozporządzenie to na wiele lat wyznacza standardy komunikowania się z konsumentem. W szczególności zaś ma za zadanie wprowadzić jednolite zapisy, co do zasad znakowania żywności, takich jak chociażby obowiązkowe znakowanie produktów żywnościowych wartością odżywczą czy stosowanie minimalnej wielkości czcionki. Warto zatem za wczasu zapoznać się ze zmianami, minimalizując tym samym ryzyko wystąpienia błędów w przyszłości. PFPŻ ZP aktywnie uczestniczyła w procesie opiniowania nowego prawa. Zapraszam do systematycznego odwiedzania naszego portalu www.pfpz.pl, gdzie znajdziecie Państwo, wszystkie najnowsze informacje na temat przepisów prawa żywnościowego.

Zapraszam do udziału w Konferencji.

ANDRZEJ GANTNER
DYREKTOR GENERALNY,
CZŁONEK ZARZĄDU
POLSKA FEDERACJA
PRODUCENTÓW ŻYWNOCI
ZWIĄZEK PRACODAWCÓW

Barbara Ratkowska

Ekspert w Głównym Inspektoracie Sanitarnym

Zajmuje się m.in. kwestiami znakowania żywności wartością odżywczą, brała bezpośredni udział w pracach Grupy Roboczej Rady UE ds. Środków Spożywczych, w ramach której opracowane zostało rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności. Ponadto uczestniczy w pracach i konsultacjach dotyczących krajowych przepisów związanych ze znakowaniem i wartością odżywczą żywności, a także prowadzi szkolenia i wykłady z zakresu podawania informacji o wartości odżywczej środków spożywczych.

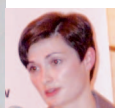
Dominik Lisiewski

Det Norske Veritas

Business Assurance Poland Sp. z o.o.

Absolwent Politechniki Łódzkiej, wydział Chemii Spożywczej i Biotechnologii, doświadczony pełnomocnik i konsultant w zakresie wdrażania, utrzymywania i doskonalenia systemów zarządzania jakością i systemu HACCP. Od 2000 roku audytor wiodący systemów zarządzania jakością i HACCP, autor i wykładowca szkoleń z zakresu systemu HACCP i systemu zarządzania jakością, a także standardów IFS, BRC, BRC/IOF, ISO 22000:2005.

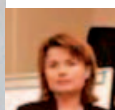
Specjalizuje się w projektach wdrożeniowych związanych z budowaniem w organizacjach mechanizmów oceny i nadzorowania ryzyka korporacyjnego (ERM), w tych elementach systemu, które mają na celu doskonalenie zarządzania procesami, tworzenie skutecznych mechanizmów realizacji celów poprzez kaskadowanie celów i zadań. Dominik Lisiewski wspiera także zespół wyspecjalizowany w budowaniu systemów odpowiedzialności społecznej CSR.

Joanna Furs

Specjalista w Departamencie Bezpieczeństwa Żywności i Żywienia w Głównym Inspektoracie Sanitarnym

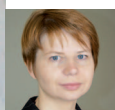
Zajmuje się m.in. tematyką oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych. Uczestniczy w pracach grupy roboczej Komisji Europejskiej ds. oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych w Brukseli. Absolwentka Wydziału Nauk o Żywieniu Człowieka i Konsumpcji SGGW w Warszawie.

Joanna Markowska

Starszy Specjalista w Wydziale Jakości i Normalizacji Departamentu Rynków Rolnych w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Bezpośrednio uczestniczyła w pracach związanych z dostosowaniem ustawodawstwa żywnościowego do wymogów Unii Europejskiej w zakresie jakości handlowej żywności, w tym w szczególności znakowania. Jako przedstawiciel Polski brała udział w posiedzeniach Grupy Roboczej Rady UE ds. Środków Spożywczych, w ramach której opracowane zostało rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności. Aktualnie uczestniczy w posiedzeniach Grupy Roboczej Komisji Europejskiej zajmującej się kwestiami interpretacyjnymi tego przepisu.

Magdalena Kołak

Główny Specjalista w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Departament Promocji i Komunikacji

Od wielu lat zajmuje się Programem Poznaj Dobrą Żywność.